

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-10Csp/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7523201065
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7523201065.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej A. B., narodenej X. XXXXXXXX XXXX, trvale bytom C. XXX, v konaní o zaplatenie 774,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 247,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 247,03 eur od 5. septembra 2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 247,03 eur od 28. augusta 2020 do 4. septembra 2020 žalobu zamietá.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Košice – okolie dňa 17. februára 2023 sa pôvodný žalobca – obchodná spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "pôvodný žalobca" alebo "právny predchodca žalobcu," prípadne "postupca" či "banka") – domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 774,92 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 661,29 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 770,24 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 26. septembra 2017 uzavrel ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok pôvodného žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy žalovaná

súhlasila s tým, aby peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru boli poukázané predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe toho pôvodný žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanej tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanej vydal kreditnú kartu na jej meno a poskytol jej dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy bola žalovaná oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a / alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovanou alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaná takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 819,64 eur tak, že sumu 774,64 eur žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 45,00 eur predstavujú poplatky, ktoré pôvodný žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, keď napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila do dňa podania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 527,61 eur, a na predžalobné výzvy nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej pôvodný žalobca dňa 27. augusta 2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovanej stal splatným v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené mala žalovaná podľa tvrdení pôvodného žalobcu voči nemu ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 774,92 eur, pozostávajúce zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 661,29 eur, z dlžných úrokov z úveru vo výške 106,89 eur, z dlžného poistného z úveru vo výške 2,06 eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 4,68 eur. Pôvodný žalobca pôvodne požadoval aj zaplatenie úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 661,29 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 770,24 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca v žalobe označil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, výpis z úverového účtu žalovanej, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení a predložil dokument podpísaný stranami dňa 26. septembra 2017 a označený ako Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, ďalej Spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v platnom znení, podpísané žalovanou dňa 26. septembra 2017, fotokópiu občianskeho preukazu žalovanej, Výpis z úverového účtu žalovanej, Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, vystavené pôvodným žalobcom dňa 30. decembra 2022 a Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42764702360100 z 31. augusta 2020 s doručenkou.

4. Podaním zo 6. apríla 2023, doručeným súdu dňa 6. apríla 2023, pôvodný žalobca v reakcii na výzvu súdu realizovanú v zmysle § 138 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v rozhodnutí len "CSP") s ohľadom na absenciu náležitostí úverovej zmluvy vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 5/2021, oznámil, že v súlade s § 144 CSP berie žalobu čiastočne späť, a to v časti istiny vo výške 527,89 eur, v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 661,29 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 523,21 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia, a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 247,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 247,03 eur od 28. augusta 2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

5. S poukazom na § 145 ods. 3 CSP súd nerozhodoval o čiastočnom späťvzatí žaloby, ku ktorému došlo predmetným podaním pôvodného žalobcu, a vo veci konal ďalej o zvyšku nároku uplatneného žalobou bez rozhodovania o zastavení konania v časti vymedzenej čiastočným späťvzatím žaloby.

6. Žalovaná na žalobu a jej prílohy, ktoré jej boli, vrátane čiastočného späťvzatia žaloby zo 6. apríla 2023, postupom podľa § 167 ods. 1 CSP spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie dňa 21. júna 2023 doručené do vlastných rúk, v určenej lehote ani do dňa rozhodovania súdu žiadnym spôsobom nereagovala, a teda svoje právo nevyužila a k žalobe sa nevyjadřila. Žiadne prostriedky procesnej obrany v spore nepoužila.

7. Písomným podaním zo 6. júla 2023 pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. júna 2023 postúpil ako postupca celú pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava ako postupníkovi. K návrhu pôvodný žalobca priložil Zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov z 21. júna 2023 a Výpis z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov uzavretej dňa 21. júna 2023 medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a EOS KSI Slovensko, s.r.o.

8. Podaním doručeným súdu dňa 17. augusta 2023 vyjadrila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. súhlas so vstupom do tohto konania na miesto žalobcu.

9. Uznesením č. k. K3-10Csp/35/2023-160 z 18. augusta 2023, právoplatným dňa 15. septembra 2023, Mestský súd Košice vyhovel návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava a pripustil, aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. (ďalej len "žalobca").

10. Súd vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených stranami v súlade s § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 12. októbra 2023, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa § 219 ods. 3 CSP.

11. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalujúcej strany, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

12. Za účelom preukázania svojho tvrdenia o uzavretí zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere stranami pôvodný žalobca predložil tlačivo označené ako „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ (ďalej v rozhodnutí len "Zmluva") (č. l. 16-18 spisu), v ktorom sú ako zmluvné strany označení pôvodný žalobca (banka) a ako dlžníčka je tam označená žalovaná a ktoré nimi bolo podpísané 26. septembra 2017. Pod týmto označením zmluvných strán je predtlačené prehlásenie: „Zmluvné strany uzatvárajú spolu Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení.“ V zmysle bodu 1.1. Základných podmienok Zmluvy je predmetom Zmluvy poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru bankou dlžníčke do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v Zmluve s tým, že prvé čerpanie revolvingového úveru je viazané na nákup tovaru alebo služby a klientka je povinná poskytnúť revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v Zmluve. V Zmluve je ďalej uvedené, že výška úverového rámca je 5 000,00 eur, aktuálna výška úverového rámca je 650,00 eur a výška prvého čerpania revolvingového úveru je 617,44 eur a je totožná s cenou tovaru, a teda priama platba predajcovi je 0,00 eur. Spôsob prvého čerpania revolvingového úveru je v Zmluve dojednaný ako jednorazový a bezhotovostný. Výška mesačnej splátky je v Zmluve určená údajom min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca a splatnosť mesačnej splátky údajom 10. deň v mesiaci, pričom splatnosť prvej mesačnej splátky mala v zmysle Zmluvy nastať 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. V Zmluve je tiež uvedená výška úrokovej sadzby: 24,00 % ročne s informáciou o tom, že je fixná; ďalej RPMN: 26,81 %; odplata: 24,00 % a priemerná RPMN: 21,50 %. Súčasťou bodu 1.1. Základných podmienok Zmluvy bolo aj tam predformulované vyhlásenie „Zvolený balík poistenia: Komplexný balík poistenia; Poplatok za poistenie: 5,29 %.“ Na rovnakom mieste sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 650,00 eur s výškou mesačnej splátky 61,46 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur a splatenie revolvingového úveru

v 12-tich rovnakých mesačných splátkach s tým, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplateniu takto predstavuje 737,52 eur.

Podľa bodu 1.5. Zmluvy žalovaná súhlasila s tým, aby pôvodný žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar alebo službu uvedenú v Základných podmienkach Zmluvy.

V zmysle bodu 2. Zmluvy, označeného ako Trvanie Zmluvy, je Zmluva uzatvorená na dobu neurčitú a platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami, pričom účinnosť nadobúda dňom prvého poskytnutia revolvingového úveru žalovanej. V tom istom bode je dojednané, že v prípade, že po dobu dlhšiu ako tri roky nie je na úverovom účte žalovanej zaznamenaný žiadny pohyb, Zmluva zaniká bez upovedomenia žalovanej pôvodným žalobcom, ak pôvodný žalobca nerozhodne inak.

V bode 4.3. Zmluvy sa uvádza, že klientka sa zaväzuje riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodne inak. Banka splátku použije na úhradu splatných záväzkov klientky. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza banka z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní v kalendárnom mesiaci.

V bode 6.1. Zmluvy sa uvádza, že dlžníčka vyhlasuje, že sa oboznámila s Formulárom o dôležitých zmluvných podmienkach uzatváraného poistenia, s Rámcovou poistnou zmluvou pre poistenie schopnosti splácať revolvingový úver č. CTM3027M (ďalej len "RZoP"), uzatvorenou medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČO: 542 097 902, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanej v Registri obchodu a spoločností vedenom Obchodným súdom v Paríži pod č. 542 097 902, konajúcej v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddiele Po, vložka č. 2990/B (ďalej len "poistník") a Poistovňou Cardif Slovakia, a.s., Plynárska 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 (ďalej len "poistiteľ"), platnou v čase podpisu Zmluvy a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a.s. (ďalej len "VPP"), ktoré sú prílohou RZoP, súhlasí s nimi a svojím podpisom Zmluvy vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybrala. Zvolený balík poistenia je uvedený v základných podmienkach Zmluvy, a to: A) Komplexný balík poistenia alebo B) Balík poistenia Senior.

V bode 7.1. Zmluvy je uvedené, že v prípade, ak klientka nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klientka poskytla banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klientky alebo manžela / manželku klientky začaté exekučné konanie, ak klientka riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od Zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať Zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientke výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie revolvingového úveru.

Podľa bodu 7.2. Zmluvy banka je oprávnená v prípade porušenia povinností klientky splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas požadovať od klientky zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klientky so splácaním revolvingového úveru, a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klientka je povinná úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Banka je oprávnená od klientky požadovať náhradu škody, ktorá banke vznikla v súvislosti s porušením povinností klientky.

Podľa bodu 7.4. Zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru alebo odstúpenia od Zmluvy alebo výpovede Zmluvy je splatný celý dlh klientky voči banke. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v Zmluve, t.j. klientka je povinná zaplatiť úroky od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

Podľa bodu 10. Zmluvy banka doručuje všetku korešpondenciu a oznamy klientke poštou (obyčajná alebo doporučená listová zásielka alebo zásielka do vlastných rúk), elektronickými komunikačnými médiami (e-mail, fax, sms alebo iné elektronické médium) alebo prostredníctvom kuriéra. Banka môže poskytnúť alebo sprístupniť klientke informácie týkajúce sa jej úveru alebo zasielať oznamy i prostredníctvom klientskej zóny. Klientska zóna je zabezpečená webová stránka banky, do ktorej klientka získa prístup po zadaní požadovanej identifikácie. Za riadne doručovanie korešpondencie klientke sa považuje doručenie korešpondencie dlžníkovi alebo spoludlžníkovi.

13. Na preukázanie svojich tvrdení predložil pôvodný žalobca aj Výpis z úverového účtu žalovanej (č. I. 21-22 spisu), z ktorého vyplýva, že dňa 10. októbra 2017 bolo v prospech predajcu odfinancovaných 617,44 eur a následne, v období od 21. novembra 2017 do 20. decembra 2019, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty a nákupom tovarov a služieb čerpala žalovaná z úverového rámca ďalších 157,20 eur, pričom žalovaná uskutočnila v období od 27. novembra 2017 do 29. júna 2020 úhrady v celkovej výške 527,61 eur.

14. Zhodné zistenia ohľadom sumy peňažných prostriedkov zaúčtovaných na ťarchu účtu žalovanej ako odfinancovaných vyplývajú aj z Potvrdenia, vystaveného oddelením právneho vymáhania pohľadávok pôvodného žalobcu dňa 30. decembra 2022 (č. I. 23 spisu), podľa ktorého na úverovom prípade žalovanej č. 42764702360100 bola odfinancovaná v prospech predajcu dňa 10. októbra 2017 suma 617,44 eur a následne v období od 21. novembra 2017 do 20. decembra 2019 výbermi z bankomatu a cez POS terminál suma v súhrnnej výške 157,20 eur, t.j. spolu bola odfinancovaná suma vo výške 774,64 eur.

15. Z listu z 31. augusta 2020, adresovaného žalovanej a označeného ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 4702360100, Predžalobná výzva (č. I. 23 p. v. spisu), súd zistil, že z dôvodu, že žalovaná poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, vyhlásil pôvodný žalobca mimoriadnu splatnosť úveru, ktorý sa tak ku dňu 27. augusta 2020 stal splatným v celom rozsahu. Pôvodný žalobca zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 774,92 eur, pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 661,29 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 108,95 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 4,68 eur, s upozornením, že odo dňa 28. augusta 2020 jej účtuje aj úrok z omeškania. Z pripojenej doručky (č. I. 24 spisu) vyplýva, že zásielku obsahujúcu predmetnú listinu žalovaná prevzala dňa 4. septembra 2020.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

17. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

19. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 7. novembra 2017 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o

otvorenia akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

20. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník"), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. februára 2013 (ďalej len "nariadenie") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 26. septembra 2018 (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,
- b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2017 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

Podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2017 (ďalej len "zákon o bankách"), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu¹a) a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 2 ods. 8 zákona o bankách pobočka zahraničnej banky je pobočka podľa osobitného predpisu, ktorá je organizačnou zložkou zahraničnej banky umiestnenou na území Slovenskej republiky, ktorá priamo vykonáva najmä prijímanie vkladov a poskytovanie úverov; všetky pobočky zahraničnej banky zriadené v Slovenskej republike touto zahraničnou bankou so sídlom v členskom štáte Európskej únie alebo inom zmluvnom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len "členský štát") sa považujú z hľadiska oprávnenia vykonávať bankové činnosti za jednu jej pobočku.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

27. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 100 ods. 1, prvej vety, Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

28. Žalovaná, ktorej bola žaloba, vrátane všetkých jej príloh, riadne doručená, a ktorá bola súdom vyzvaná, aby sa k nej vyjadrila, nepoprela žiadne zo skutkových tvrdení pôvodného žalobcu, a preto skutkové tvrdenia pôvodného žalobcu, že so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu, že žalovanej prostredníctvom platby u predajcu a výberov z bankomatu a cez POS terminál riadne poskytol finančné prostriedky v celkovej výške 774,64 eur a že žalovaná z dlžnej sumy doposiaľ uhradila len časť vo výške 527,61 eur, považoval súd v súlade s § 151 ods. 1 CSP za nesporné.

29. Na základe vykonaného dokazovania, aj s ohľadom na vyššie uvedené, mal súd za preukázané, že 26. septembra 2017 bola medzi pôvodným žalobcom ako bankou a žalovanou uzavretá zmluva o (revolvingovom) spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej pôvodný žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke úverový rámec, t.j. určitú dojednanú výšku peňažných prostriedkov, ktoré mala žalovaná možnosť čerpať prostredníctvom kreditnej karty a ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť veriteľovi v dohodnutých mesačných splátkach. Medzi žalovanou a bankou bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaná obsah Zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným

spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že banka používala vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanej poskytol veriteľ úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľka, čo je zrejmé aj z jej označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzhľadom na kritériá obsiahnuté v § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch vzťahuje aj uvedený zákon, pretože pôvodný žalobca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru, prípadne služieb, t.j. na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak pôvodný žalobca ani následne žalobca netvrdili a ani nepreukazovali, naopak, pôvodný žalobca sám v žalobe uvádzal, že žalovanej bol poskytnutý (revolvingový) spotrebiteľský úver. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo (ex offa) nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bola, a to s ohľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale banka – BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava – a tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej mu bola postúpená, otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

31. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobcom predloženými dôkazmi bola preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu.

32. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách, ale aj v zákone o spotrebiteľských úveroch a vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu (lex specialis). Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nový veriteľ (postupník) na základe medzi nimi uzavretej zmluvy. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník, ktorý tak nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

33. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymedzené vo vyššie citovanom § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorých vyplýva, že pre platné postúpenie takejto pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené všetky tam upravené podmienky, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak je klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

34. Splnenie podmienky splatnosti postupovanej pohľadávky bolo preukázané predloženým Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 31. augusta 2020, na základe ktorého došlo v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka (keď „splatnosť“ dlhu nadväzuje na veriteľove požiadanie) k splatnosti celého žalovanej poskytnutého revolvingového úveru. Naplnenie zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo dané aj skutočnosťou, že právny predchodca žalobcu, ako i žalobca majú v predmete podnikania poskytovať spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu [právny predchodca žalobcu je veriteľom oprávneným poskytovať spotrebiteľský úver a žalobca je veriteľom podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch]. Zároveň, keďže právny predchodca žalobcu je bankou, súd posudzoval, či v danom prípade je postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu súladné, okrem vyššie uvedeného § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, aj s § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom dospel k záveru, že za písomnú výzvu banky je potrebné považovať „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej

splatnosti úveru č. 42764702360100, Predžalobná výzva“ zo dňa 31. augusta 2020. Súd súčasne zistil, že k postúpeniu pohľadávky došlo 21. júna 2023 s účinnosťou ku dňu 3. júla 2023.

35. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že sa postupovala splatná pohľadávka, a to po predchádzajúcej písomnej výzve banky a následnom uplynutí 90-tich dní nepretržitého omeškania žalovanej, a teda že žalobca preukázal postúpenie pohľadávky a je tak aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nárokov zo Zmluvy.

36. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 17. februára 2023, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offo posúdil aj otázku (či už čiastočného alebo úplného) premlčania uplatneného nároku, pričom dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy v rozsahu uplatnenom žalobou nie je premlčaná. Súd pritom vychádzal z toho, že splatnosť dlhu žalovanej z predmetného úveru nastala v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka dňa 5. septembra 2020, teda prvým dňom nasledujúcim po dni, v ktorom jej bola doručená žiadosť veriteľa o plnenie. S ohľadom na prerušenie plynutia premlčacích lehôt, ku ktorému došlo na podklade zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, súd dospel k záveru, že žalobca svoj nárok uplatnil vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

37. Uzavretím Zmluvy došlo medzi pôvodným žalobcom a žalovanou k vzniku záväzkového vzťahu, obsahom ktorého bola dohoda zmluvných strán navzájom si poskytnúť určité plnenia – pôvodný žalobca mal žalovanej poskytnúť peňažné prostriedky do výšky úverového rámca a žalovaná mala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť pôvodnému žalobcovi formou pravidelných mesačných splátok a zaplatiť dohodnuté úroky. V konaní bolo preukázané, že pôvodný žalobca svoj záväzok splnil, keď žalovanej prostredníctvom platby u predajcu a výberov z bankomatu a cez POS terminál poskytol finančné prostriedky v celkovej výške 774,64 eur. Rovnako bolo preukázané, že žalovaná napriek prevzatému záväzku poskytnutý úver splácať za podmienok dohodnutých v Zmluve uhradila pôvodnému žalobcovi z dlžnej sumy len časť vo výške 527,61 eur. Žalobca sa preto podanou žalobou (v rozsahu po čiastočnom späťvzatí podaním zo 6. apríla 2023) domáhal voči žalovanej zaplata sumy v celkovej výške 247,03 eur, predstavujúcej len sumu rozdielu poskytnutej a splatenej sumy, ako aj úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 247,03 eur od 28. augusta 2018 do zaplata.

38. Či je nárok žalobcu dôvodný a preukázaný, súd primárne posudzoval podľa relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., pričom z dôvodu, že žalobca si v konaní (po čiastočnom späťvzatí) uplatnil nárok len na zaplata sumy vo výške 247,03 eur ako rozdielu medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovanej, nebolo potrebné, respektíve bolo nadbytočné podrobiť predmetnú Zmluvu skúmaniu z hľadiska náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti na jej základe poskytnutého úveru. Totiž samotný právny predchodca žalobcu pri čiastočnom späťvzatí žalobou pôvodne uplatneného nároku vychádzal z toho, ako keby Zmluva medzi ním a žalovanou bola bezúročná a bez poplatkov. Na druhej strane, označený zákon v § 9 ods. 1 stanovuje pod sankciou neplatnosti požiadavku písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd preto preskúmal dotknutú Zmluvu so zreteľom na uvedené a dospel k záveru, že táto bola medzi stranami uzavretá platne.

39. Z rovnakého dôvodu, t.j. s ohľadom na to, že právny predchodca žalobcu vzal žalobu späť v časti istiny tvorenej predpísanými splátkami poisťného ako aj v časti dlžného poisťného, súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ani dojednaním poisťenia.

40. Predložením písomného vyhotovenia riadne a platne uzatvorenej Zmluvy, Výpisu z úverového účtu žalovanej a Potvrdenia z 30. decembra 2022 ako listín zaznamenávajúcich čerpanie peňažných prostriedkov žalovanou i ňou uskutočnené úhrady, žalobca preukázal, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol jeho právny predchodca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcem 650,00 eur, v rámci ktorého žalovaná odčerpala finančné prostriedky vo výške 774,64 eur, pričom z takto poskytnutých peňažných prostriedkov vrátila sumu 527,61 eur.

41. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že žalovaná z titulu revolvingového úveru (vy)čerpala sumu v celkovej výške 774,64 eur (č. I. 23 spisu), pričom uhradila sumu 527,61 eur (č. I. 21-22

spisu). Žalobcovi teda ako veriteľovi vznikol z poskytnutého spotrebiteľského úveru nárok na zaplatenie sumy vo výške rozdielu poskytnutej a splatenej sumy (774,64 eur – 527,61 eur = 247,03 eur).

42. Je nepochybné, že žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, žalobcovi preto vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý si v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou uplatnil vo výške 5,00 % ročne, keďže výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná v rozhodnom období (ku dňu zosplatenia úveru) predstavovala 0,00 % ročne.

43. Vychádzajúc z § 563 Občianskeho zákonníka, však súd mohol žalobcovi v zmysle citovaného ustanovenia § 369 ods. 1, ods. 3 Obchodného zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia priznať nárok na úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 31. augusta 2020 žalovanej. Z § 563 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní deň nasledujúci po dni, kedy bol veriteľom o plnenie požiadaný. To zároveň znamená, že veriteľ môže aj úroky z omeškania požadovať až od tohto dňa. Súd mal preukázať, že pôvodný žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlhu vyplývajúceho z úverovej zmluvy listom, ktorý žalovaná prevzala do vlastných rúk dňa 4. septembra 2020, a teda nasledujúcim dňom, t.j. 5. septembrom 2020 sa dostala do omeškania. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne z priznanej sumy, t.j. zo sumy 247,03 eur, od 5. septembra 2020 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol.

44. Vychádzajúc z uvedeného, považoval súd žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 247,03 eur a úroku z meškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 247,03 eur od 5. septembra 2020 do zaplatenia. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu (ani jeho právneho predchodcu) žalovaná do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatila, bola k tejto povinnosti zaviazaná súdom. V rozsahu prevyšujúcom prisúdený nárok bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

45. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

46. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa citovaných ustanovení § 232 ods. 2, ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd žiaden dôvod nezistil.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle citovaných ustanovení CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 774,92 eur s príslušenstvom, pričom súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 247,03 eur s príslušenstvom, a teda jeho úspech v konaní predstavuje 31,88 %. Úspech vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie 527,89 eur s príslušenstvom, teda v rozsahu 68,12 % bolo potrebné pričítať žalovanej. V konaní úspešnejšej žalovanej tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,24 % proti žalobcovi, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a zároveň ani zo spisového materiálu preukázateľne nevyplývalo, že by jej v konaní vznikli účelne vynaložené výdavky, súd, postupujúc v súlade s princípom uvedeným v čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu v zmysle

§ 262 ods. 2 CSP, ale priamo rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako neúspešná strana sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).